

En gripande Åkbeväring

ågde i går rum i Burs, då kyrkoherden Lars Johan Asberg där jordfästes.

Kl. $\frac{1}{2}$ 1 afgick processionen från sorgehuset. Det tycktes, som om man i hela pastoratet gått man ur huse för att se den vördade och älskade herdens sista färd. Vägen vid kyrkan, kyrkogården och sedan själfva kyrkan fylldes af människoskaror, hvilkas make i storlek ej förr torde ha skådats i denna bygd — ett fullgodt bevis på församlingarnas varma tacksambetskänslor för den nu aflidnes af hjärtegodhet genomandade lifsgärning.

I kyrkan, som var smakfullt dekorerad med granar och krukväxter, sjöng man först Sv. ps. 484: 1, hvarpå prosten A. Sundblad höll ett djupt gripande griftetal öfver Jobs ord: »Jag vet, att min förlossare lefver, att han skall på sistone stå öfver stoftet». Då betraktelsen slutligen utmynnade i stoftets vigande till hvila genom de trenne skoflarna mull, genljöd det till trängsel fyllda templet af stor gråt, och intet öga syntes torrt.

Efter Sv. ps. 484: 3—4 höll t. f. kontraktsprosten J. F. Ronqvist i Roma från predikstolen likpredikan öfver orden i Lukas ev. 12: 40—44, därvid han lämnade en god karakteristik af den bortgångne och framhöll honom som »en rätt israelit, i hvilken icke fanns något svek». Församlingarnas och ämbetskamraternas tack framfördes i detta tal varmt och innerligt.

Sedan man sjungit Sv. ps. 495, förrättade prosten Sundblad altartjänst, hvarpå kistan bars ut och sänktes i grafvens sköte. Man sjöng här Sv. ps. 481: 1—3, och prosten Sundblad lyste slutligen frid öfver stoftet.

Bland mängden af kransar